

8:1-6 Shemuel's sons are unworthy; the nation asks for a king (continued)

1. Rabbeinu Nisim, Derashot haRan 11

על דעתי הוא כך, שהם רצו שעיקר המשפט במה שבין אדם לחבירו יהיה נמשך מצד המלכות, והוא אומרו (ש"א ח ד - ה) "ויתקבצו כל זקני ישראל ויבואו אל שמואל הרמתה ויאמרו אליו הנה אתה זקנת ובניך לא הלכו בדרכיך עתה שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים," ופירושו אצלי הוא כך, שהם ראו שמה שצריך לסידור המדיני, יהיה מתוקן כשימשך מצד המלכות משימשך מצד השופט, ולכן אמרו "הנה זקנת ולא תוכל לשפט עוד," ובניך אינם ראויים שיחול בנו השפע האלקי על ידיהם, כי אינם הולכים בדרכיך, ולכן ראוי שיהיה לנו מלך, ושיהיה משפטנו על פיו, והוא אמרם "שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים..."

ואילו שאלו להם מלך בסתם שיאמרו "שימה לנו מלך," או שיבקשוהו לסיבת תיקון מלחמותיהם, לא ימצא להם בדבר הזה עון או חטא, אבל מצוה. אך היה חטאתם באמרם "שימה לנו מלך לשפטנו ככל הגוים," שרצו שיהיו משפטיהם נמשכים מצד המלכות, לא מצד שופטי התורה. ויורה על זה מה שכתוב אחריו (שם ו) "וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו," לא אמר "כאשר אמרו תנה לנו מלך" בלבד... ומפני זה אמר ד' לשמואל "לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלוך עליהם" (שם ז), כי הם בוחרים בתיקון ענינם הטבעי, משיחול בהם ענין האלקי.

In my opinion it is this: They wanted basic justice between parties to come from the throne, as in Shemuel I 8:4-5, which I take to mean that they thought that national order would function best when it flowed from the throne, as opposed to from the Shofeit. Therefore they said, "You have aged and you can no longer judge," and your children are not suited to cause Divine benefit to be manifest upon us for they do not follow your ways. Therefore, it would be appropriate for us to have a king, and for our judgment to happen through him. Thus they said, "Place a king upon us to judge us, like all of the nations"...

Had they asked for a king in general, saying, "Place a king upon us," or had they asked for the sake of battle, there would have been neither guilt nor sin in this, but a mitzvah. Their sin was only in saying, "Place a king upon us to judge us, like all of the nations," wanting their judgment to flow from the throne, not from judges of Torah. We see this in 8:6, in which it did not say, "As they said: Place a king upon us" alone... And therefore Gd said to Shemuel, "They did not reject you, but they rejected Me from reigning over them," for they chose natural running of their affairs, as opposed to Divine control.

2. Rabbi Eliezer Waldenberg, Tzitz Eliezer 2:28:4

והמנחת בכורים באופן אחד מבאר הפירוש של הקדימו לבקש... ובאופן שני מבאר לפי שביזו את שמואל, והיינו שהקדימו לבקשתם ואמרו לו אתה זקנת, שזה הראה לדעת שמאסו בו בתורת נביא ורצו להחליף את הנביא במלך, וזהו שכתוב: וירע הדבר בעיני שמואל כאשר אמרו תנה לנו מלך לשפטנו, וד' ענה לו כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו ממלוך עליהם, בזה שרוצים להחליף הנהגה רוחנית בהנהגה טבעית.

וזהו מקור דינו של הרמב"ם הנ"ל (הל' מלכים א:ב) שפוסק שאף שהקמת מלך מצוה, בכל זאת לא רצה הקב"ה כששאלו מלך משמואל לפי ששאלו בתרעומות ולא שאלו לקיים המצוה אלא מפני שקצו בשמואל הנביא. וההוכחה לכך בזה שהקדימו על ידם לומר אתה זקנת כנ"ל, והרמב"ם מוסיף ההוכחה לכך שכוונתם היה בזה לפגוע בשמואל וקצו בהנהגתו הרוחנית מזה שאמר לו ד', "כי לא אותך מאסו כי אותי מאסו"...

The Minchat Bikkurim explains "They asked prematurely" one way... In a second approach, he explains that they degraded Shemuel, meaning they asked prematurely, saying to him, "You have aged," showing that they rejected him as a prophet and wished to exchange prophet for king. Thus it says, "And it was bad in the eyes of Shemuel, as they had said, 'Give us a king to judge us,'" And Hashem answered him, "They have not rejected you; they have rejected Me from ruling over them," wishing to exchange spiritual leadership for natural leadership.

This is the basis for Rambam's aforementioned ruling that even though establishing a king is a mitzvah, still, Gd did not want it when they asked Shemuel for a king, because they asked as a complaint and they did not ask in order to fulfill the mitzvah. It was because they didn't want Shemuel, the Prophet. The evidence is in the fact that they asked prematurely, saying, "You have aged." And Rambam adds evidence that they intended to insult Shemuel and they were rejecting his spiritual leadership, as Hashem told him, "They have not rejected you; they have rejected Me"...

3. Radak to Shemuel I 7:13

עד אשר זקן שמואל ולא יכל לצאת ולבא לפניהם ולסבב על עריהם ולהוכיחם כמו שעשה לפני זקנתו. ולפיכך חטאו ישראל והיתה יד פלשתים עליהם. וזה היה להם הסבה אשר שאלו להם מלך ואילו לא חטאו לא היו צריכים...

Until Shemuel aged and he could no longer lead them out and back, and circulate in their cities and educate/scold them, as he had done before aging. Therefore, Israel sinned and the hand of the Plishtim was upon them. This was why they asked for a king – and had they not sinned, they would not have needed...

8:7-9 Hashem tells Shemuel: It's not you, it's Me

4. Ralbag to Shemuel I 12:24, Lesson 3

השלישי הוא להודיע שכאשר היה בלתי אפשר לאדם שיעתיק האנשים מהבחירה רעה אשר בחרו, ראוי שישתדל לפי מה שיוכל שיסיר ממנה הרע לפי מה שאפשר לו. ולזאת הסבה זכר שכבר אמר ד' יתעלה לשמואל שישמע בקולם להמליך להם מלך, ובחר הש"י מהם היותר שלם שהיה ראוי לזאת המעלה מצד יפיו וטובו, עד שכבר נבא עם נביאים, כדי שתהיה הנהגתו להישיר העם לעבוד את ד'...

The third lesson is to each that when one cannot shift people from their bad choice, one should try, as much as possible, to remove any harm one can eliminate. Therefore it mentioned that Hashem already told Shemuel to listen to their voice and appoint a king, and Hashem chose the most perfect of them, suited to this level in his attractiveness and goodness to the point that he prophesied with the prophets, so that his leadership would guide the nation to serve Gd...

5. Rashi to Shemuel I 8:9

העד תעיד בהם - התרה בהם שתהא אימת מלכם עליהם:

"You shall warn them" – Warn them so that they will fear their king.

8:10-18 Shemuel warns the nation about royal power

6. Talmud Sanhedrin 20b

אמר רב יהודה אמר שמואל כל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו. רב אמר לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם שנאמר "שום תשים עליך מלך" - שתהא אימתו עליך. כתנאי: רבי יוסי אומר כל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו. רבי יהודה אומר לא נאמרה פרשה זו אלא כדי לאיים עליהם שנאמר "שום תשים עליך מלך" - שתהא אימתו עליך.

Rav Yehudah said, citing Shemuel: A king is permitted to do everything listed in the section regarding the king. Rav said: This section was stated only to intimidate them, as it is written, 'You shall place a king upon yourselves' – that his awe should be upon you.

This is actually a debate of tannaim: Rabbi Yosi said: A king is permitted to do everything listed in the section regarding the king. Rabbi Yehudah said: This section was stated only to intimidate them, as it is written, 'You shall place a king upon yourselves' – that his awe should be upon you.

7. Abarbanel to Shemuel I 8:9

והרמב"ם... פסק הדין לדעת ר' יוסי. ופשט הכתובים לא יורה זה, והוא מורה באמת כי האמת כדברי ר' יהודה שאמר זה לאיים, לפי שהתורה לא זכרה דבר מזה בפרשת המלך שהוא היה המקום הראוי אליו, אבל אמרה (דברים י"ז כ') "לבלתי רום לבבו מאחיו ולבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל", והוא ממה שיורה שהמלך כפי הדין וכפי התורה לא היה מותר בו הדברים האלה שנאמרו בפרשת המלך כאן, ואם משה לא אמרו בתורה הנה לא ניתנה מצוה חדשה אחרי מותו... ואיך נאמר אם כן שהיה זה מצוה כוללת למלכים נתנה על ידי שמואל? וכן כתב רלב"ג שאין המלך מותר בענינים האלה, אבל זכר שמואל מה שיעשה המלך כשיתחזק על מלכותו בכח זרועו.

ואני אחשוב שקרא זה 'משפט המלך' לא להגיד שהיה זה משפט ודין, אבל לפי שהם אמרו "תנה לנו מלך לשפטינו" היה התשובה "זה יהיה משפט המלך", רוצה לומר המשפט אשר יעשה לכם הוא שיגזול את כל אשר לכם...

And Rambam... ruled in accordance with Rabbi Yosi. But the simple read of the text does not indicate this; in truth, it teaches that Rabbi Yehudah is correct, that [Shemuel] said this to intimidate them. The Torah does not mention any of this in the section about the king, which was the place suited for this. Rather, it said, "Lest his heart become haughty over his brethren, and lest he stray from the commandment, right or left," teaching that the king, by law and Torah, may not do the things stated in the portion of the king here. And if Moshe did not say it in the Torah, no new mitzvah was issued after his death... And so how could we say that this was a general mitzvah regarding kings, given by Shemuel? And so wrote Ralbag, that a king may not do these things, but Shemuel mentioned what kings do by force in order to take charge of their empires.

And I think he called this "the statute [*mishpat*] of the king" not to say that this is statute and law, but because they said, "Give us a king to judge us [*shofteinu*]" and he replied, "This will be the statute [*mishpat*] of the king," meaning the statute he will implement for you, stealing all that you have...

8. Malbim to Shemuel I 8:11

אמר להם כי תחת שחושבים שהוא יקבע להם נמוסים טובים והמשפטים יחיו בהם, יהיה בהפך כי זה יהיה משפטו לרועו.

He told them that in place of their thought that he would establish good practices and laws by which they would live, it would be the opposite, and this would be his statute, for harm.

9. Rambam, Mishneh Torah, Hilchot Melachim 4:1-2

א: רשות יש למלך ליתן מס על העם לצרכיו או לצורך המלחמות, וקוצב לו מכס ואסור להבריח מן המכס, שיש לו לגזור שכל מי שיגנוב המכס ילקח ממונו או יהרג שנאמר "ואתם תהיו לו לעבדים", "... שכל האמור בפרשת מלך מלך זוכה בו.
ב: ושולח בכל גבול ישראל ולוקח מן העם הגבורים ואנשי חיל ועושה מהן חיל למרכבתו ובפרשיו ומעמיד מהן עומדים לפניו, ומעמיד מהן אנשים לרוץ לפניו, שנאמר "ושם לו במרכבתו ופרשיו ורצו לפני מרכבתו", "...

1: A king may tax the nation for his needs or for wars. He may establish a tariff, and it is prohibited to evade this tariff; he may decree that anyone who cheats his tariff shall have his property taken or be executed, as in, "And you will be his servants"... for the king has a right to do anything enumerated in the section regarding the king.

2: He may send throughout Israel and take mighty people and people of substance and make them a force for his chariot and runners, and he may select from them to stand before him, and he may set up men from among them to run before him, as it says, "And he will place them in his chariot and as runners, and they will run before his chariot"...

10. Vayikra 26:18

וְאִם עַד אֵלֶּה לֹא תִשְׁמְעוּ לִי וְיִסְפְּתִי לְיִסְרָה אֶתְכֶם שְׁבַע עַל חַטָּאתֵיכֶם:

8:19-22 The nation still wants a king; Hashem tells Shemuel to proceed

11. Malbim to Shemuel I 8:19

לא כדברך שיהיה מושל עריץ בלתי נכנע לדת התורה ומשפטיה, שזה לא יקרא בשם 'מלך' רק בשם 'מושל עריץ'... והוא לא יהיה 'מושל' כי אם 'מלך' יהיה, לא אנחנו נהיה משועבדים אליו לעבדים רק יהיה משועבד אלינו להנהיג אותנו כפי חק ומשפט:

12. Metzudat David to Shemuel I 8:19

ויאמרו 'לא' - רצה לומר "לא נשמע אליך".

13. Radak to Shemuel I 8:21

כתרגומו "וסדרינון קדם ד'" כלומר בתפלתו, שהתפלל לקל שיענהו בדבר המלוכה, וסדר דבריהם לפניו: